Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35138
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

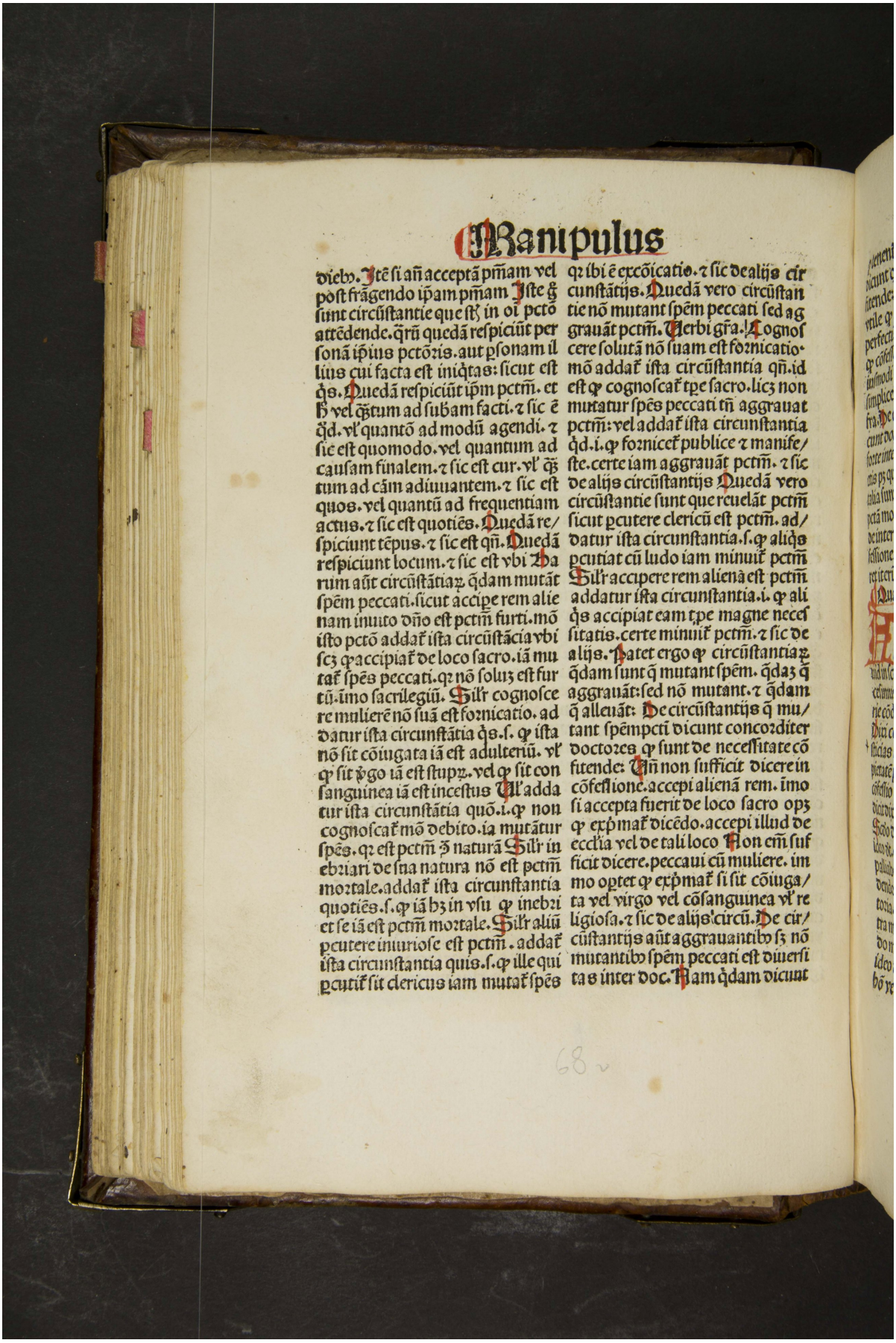

Manipulus

diebꝫ. Itē si añ acceptā pm̄am vel
post frāgendo ip̄am pm̄am Iste ꝯ
sunt circūstantie que stꝫ in oī pctō
attēdende. q̄rū quedā respiciūt per
sonā ip̄ius pctōris. aut ꝑsonam il
lius cui facta est iniq̄tas: sicut est
q̄s. Quedā respiciūt ip̄m pctm̄. et
h̄ vel q̄ꝫtum ad subam facti. ⁊ sic ē
q̄d. vl' quantō ad modū agendi. ⁊
sic est quomodo. vel quantum ad
causam finalem. ⁊ sic est cur. vl' q̄ꝫ
tum ad cām adiuuantem. ⁊ sic est
quos. vel quantū ad frequentiam
actus. ⁊ sic est quotiēs. Quedā re/
spiciunt tēpus. ⁊ sic est qñ. Quedā
respiciunt locum. ⁊ sic est vbi Ba
rum aūt circūstātiaꝝ q̄dam mutāt
spēm peccati. sicut accipe rem alie
nam inuito dño est pctm̄ furti. mō
isto pctō addat̄ ista circūstācia vbi
scꝫ ꝙ accipiat̄ de loco sacro. iā mu
tat̄ spēs peccati. qꝛ nō soluꝫ est fur
tū. īmo sacrilegiū. Sil'r cognosce
re mulierē nō suā est fornicatio. ad
datur ista circunstātia q̄s. s. ꝙ ista
nō sit cōiugata iā est adulteriū. vl'
ꝙ sit ꝑgo iā est stupꝝ. vel ꝙ sit con
sanguinea iā est incestus Vl' adda
tur ista circunstātia quō. i. ꝙ non
cognoscat̄ mō debito. ia mutātur
spēs. qꝛ est pctm̄ ꝯ naturā Sil'r in
ebriari de sua natura nō est pctm̄
mortale. addat̄ ista circunstantia
quotiēs. s. ꝙ iā hꝫ in vsu ꝙ inebri
et se iā est pctm̄ mortale. Sil'r aliū
ꝑcutere iniuriose est pctm̄. addat̄
ista circunstantia quis. s. ꝙ ille qui
ꝑcutit̄ sit clericus iam mutat̄ spēs
qꝛ ibi ē excōicatio. ⁊ sic de alijs cir
cunstātijs. Quedā vero circūstan
tie nō mutant spēm peccati sed ag
grauāt pctm̄. Verbi gr̄a. Cognos
cere solutā nō suam est fornicatio.
mō addat̄ ista circūstantia qñ. id
est ꝙ cognoscat̄ tp̄e sacro. licꝫ non
mutatur spēs peccati tñ aggrauat
pctm̄: vel addat̄ ista circunstantia
q̄d. i. ꝙ fornicet̄ publice ⁊ manife/
ste. certe iam aggrauāt pctm̄. ⁊ sic
de alijs circūstantijs Quedā vero
circūstantie sunt que reuelāt pctm̄
sicut ꝑcutere clericū est pctm̄. ad/
datur ista circunstantia. s. ꝙ aliq̄s
ꝑcutiat cū ludo iam minuit̄ pctm̄
Sil'r accipere rem alienā est pctm̄
addatur ista circunstantia. i. ꝙ ali
q̄s accipiat eam tp̄e magne neces
sitatis. certe minuit̄ pctm̄. ⁊ sic de
alijs. Patet ergo ꝙ circūstantiaꝝ
q̄dam sunt q̄ mutant spēm. q̄daꝫ q̄
aggrauāt: sed nō mutant. ⁊ q̄dam
q̄ alleuāt: De circūstantijs q̄ mu/
tant spēm pctī dicunt concorditer
doctores ꝙ sunt de necessitate cō
fitende: Vñ non sufficit dicere in
cōfessione. accepi alienā rem. īmo
si accepta fuerit de loco sacro opꝫ
ꝙ exp̄mat̄ dicēdo. accepi illud de
eccl'ia vel de tali loco Non em̄ suf
ficit dicere. peccaui cū muliere. im
mo oꝑtet ꝙ exp̄mat̄ si sit cōiuga/
ta vel virgo vel cōsanguinea vl' re
ligiosa. ⁊ sic de alijs circū. De cir/
cūstantijs aūt aggrauantibꝫ sꝫ nō
mutantibꝫ spēm peccati est diuersi
tas inter doc. Nam q̄dam dicunt

68v